

Jordi Pujol visita la tomba de Joan Fuster

Trobada a Sueca

Una visita al cementiri de Sueca, acompanyat per una representació institucional de tots els Països Catalans, i un discurs que convida a la reflexió per aprofundir en la col·laboració mútua són els ingredients de l'agenda de Pujol en la seva visita a València.

D'esquerra a dreta, Joan Guitart, Bartomen Vidal, Jordi Pujol, Vicent Vera i Andreu López, a la tomba de Fuster.

RAFA GIL

El cementiri de Sueca va ser escenari, el passat dissabte 31 d'octubre, d'una trobada històrica. Jordi Pujol, que no havia pogut assistir a l'enterrament de Fuster, volia retre homenatge a un dels seus mestres, com ell mateix el qualificà. La vigília de Tots Sants ho va poder fer, deixant quatre roses vermelles, encintades amb una senyera, al peu de la senzilla làpida on reposa l'escriptor. El silenci del recolliment de Pujol, que durà uns minuts, no estava envoltat només per xiprers. L'acompanyaven nombrosos representants de la vida cultural i política dels Països Catalans, que van donar al moment una força simbòlica especial.

Al costat de Pujol, hi havia els màxims responsables de cultura del Principat, Joan Guitart, del País Valencià, Andreu López, de les Illes, Bartomeu Vidal, d'Andorra, Josep Dalleres, i una representació dels Ajuntaments de l'Alguer i de Perpinyà. Darrere seu, tres rectors d'universitat: Na-

dal Batle, de les Illes, Ramon Lapiedra, de València, i Josep Martí Castells, de Tarragona. El seguici es completava amb una nombrosa assistència de persones vinculades al món de la cultura: Antoni Mir, Climent Picornell, Miquel Vilar, Gonçal Castelló, Eliseu Climent, Joan Saqués, Jaume Martorell, Aina Moll, Arcadi Garcia i Joan Colomines, entre d'altres.

Després de passar per l'Ajuntament de Sueca, on el seu alcalde, Vicent Vera, li va oferir l'alta distinció de la vila, Pujol es va desplaçar a València, primer per trobar-se amb la premsa, i després, per assistir al sopar dels Premis Octubre, on va dirigir unes paraules als presents. En tots dos moments, el discurs de Pujol va coincidir a grans trets, i va preferir situar-se en el terreny de la reflexió sobre les possibilitats de col·laboració, "que convé que existeixi", afirmà, entre ambdues comunitats. Aquesta col·laboració es podria situar, segons Pujol, no només en el terreny cultural i lingüístic, sinó també en l'acció con-

junta en el terreny econòmic, de política autonòmica, i d'impuls al desenvolupament de l'eix mediterrani, on "tenim molts objectius en comú".

Però Pujol anà més enllà. A l'hora de fer balanç d'aquesta col·laboració, va reconèixer les mancances que encara perviuen, producte dels recels, però també, va afegir, "segurament per una certa passivitat". "No és lògic ni és prudent que hagi estat més vegades a Saragossa o a Santiago de Compostel·la que a València", va explicar, i quan això passa, "és que alguna cosa no acaba de funcionar". Per superar això el president de la Generalitat de Catalunya va apuntar dues línies d'actuació: aprofundir en les raons dels recels que existeixen, i també analitzar "les possibles responsabilitats de Catalunya en aquesta situació", i globalment, iniciar una "reflexió serena" sobre les relacions entre el Principat i el País Valencià.

Pere Martí